«Οιδίπους Τύραννος»

Πού πάει η Επίδαυρος; Ας προβληματιστούμε μετά τη φετινή παράσταση του «Οιδίποδα» σε σκηνοθεσία κου Γ. Κιμούλη, για ν' αποφύγουμε τα χειρότερα

Της Κ. ΡΑΠΑΝΑΚΗ

Το «Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας» στο πρόγραμμα της παράστασης αναφέρεται στις ερμηνείες που δίνουν ο Φρόιντ, ο Νίτσε, ο Λεβι-Στρός σχετικά με τον «Οιδίποδα Τύραννο» του Σοφοκλή. Στην παράσταση στην Επίδαυρο σε σκηνοθεσία κου Γ. Κιμούλη ούτε καινούργια προσέγγιση παρατήρησα, ούτε ομοιομορφία η οποία να προερχόταν από συγκροτημένη σκηνοθετική καθοδήγηση εν γένει. Αντίθετα, ετερόκλητα στοιχεία, ανομοιόμορφα, ένα μπέρδεμα. Ο Οιδίποδας καταποντίστηκε με πάταγο. Με εξαίρεση την αρκετά καλή μετάφραση του κου Κ.Χ. Μύρη.

Δεν ξέρω αν ο Pawel Dobrzyski (σκηνικά) και η Emma Ryott (κοστούμια) γνωρίζουν ή έχουν μελετήσει Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο. Μάλλον όχι, απ' ό,τι φάνηκε. Μία τεράστια σκαλωσιά στο φόντο. Το τι θέλει να γέρνει και να θυμίζει μεσαιωνικό κάστρο. Οι φρουροί με σιδερένιες πανοπλίες και μάσκες ήταν στρατιώτες του Μεσαίωνα. Στην αρχή της παράστασης ψίθυροι, γρηγοριανοί ψαλμοί. Στη σκηνή ένα αγόρι με πουκαμισάκι και κοντό παντελονάκι να παίζει κόττα. Σύντομα εμφανίζεται ο κος Γ. Νταλάρας, με σκούρο, σύγχρονο κοστούμι, ο οποίος τραγουδώντας αρχίζει να λέει την ιστορία του έργου στο παιδί.

Μετά από το βάθος φαίνεται ένας καλόγερος με μια ομάδα γυναικών με εμπριμέ ρομπίτσες του 1950. Ανάμεσά τους η Αρετή Κετιμέ λέει το επόμενο τραγούδι. Ο Χορός με κιμονό, στην εξέλιξη της παράστασης έφερε «βόλτες» στη μελωδία της μουσικής του κου Μπρέγκοβιτς. Ο Κρέων με κοστούμι και κάπα. Ο Οιδίποδας με κιμονό, η Ιοκάστη με βυσσινί-κόκκινο στενό φόρεμα με μακριά ουρά. Ο Εξάγγελος με κοστούμι λευκό άλλης εποχής. Ο Τειρεσίας με μία φοβερή μάσκα που του έδινε κυκλώπεια μορφή.

Τι δουλειά είχε ο ήχος της μουσικής του κου Μπρέγκοβιτς στην Επίδαυρο; Η οποία συν τοις άλλοις έμοιαζε επαναλαμβανόμενη από παλαιότερα τραγούδια του. Χαρούμενος ο συνθέτης για τη δημιουργία του χόρεψε τσιφτετέλι μετά το τέλος της παράστασης. Καλοί οι στίχοι της κας Λ. Νικολακοπούλου αλλά άσχετοι με το έργο. Μπράβο στον κο Γ. Νταλάρα ο οποίος δεν τραγούδησε απλά, αλλά ερμήνευσε τα τραγούδια που είπε και κάνοντας σωστά τη δουλειά του, υποσκέλισε την παράσταση. Στο ρόλο του και στο χώρο του απόλυτα σωστός.

Αριστα στον κο Αρτώ Απαρτιάν για το ρόλο του Τειρεσία. Καλός ο κος Τ. Χαλκιάς (Κρέοντας). Ο κος Γ. Κιμούλης με σιδερένιο στέμμα έσφιγγε κάθε τόσο με τα χέρια το κεφάλι για να δείξει το σοκ του ήρωα για τις αποκαλύψεις. Ουδεμία νέα ερμηνευτική προσέγγιση προστέθηκε στον Οιδίποδα. Με τραχιά φωνή και δύσκολο βηματισμό, ίσως από το υπερβολικά στενό φόρεμα, η κα Ν. Γαληνέα αναζητούσε ερμηνεία για την Ιοκάστη. Ελεος.